

Отъ имперския турски алманахъ за 1848 год. се види, че Сливенъ (Ислимие), като кааза, е ималъ прѣзъ нея година сѣдия или нувабъ, нѣкой си Саидъ Мехмедъ Соли Ефенди, а като юрисконсултъ (арпаликъ) е билъ единъ отъ молитѣ въ Ц-дъ. Началикъ на полицията (забие меймуру) е билъ Мустафа бей, който сѣщеврѣменно е билъ аташиранъ (мухасилъ) при щалмайстера (Това ще е слѣда отъ иерархическия строй на по-старата войнишка администрация въ Сливенъ). За цѣлия санджакъ (Силистре ве Румели) ролята на прокуроръ (капу-кехая) е заемалъ нѣкой си Небилъ бей.¹⁾

Въ другъ единъ трудъ, легналъ единствено върху турски източници, Сливенъ (Ислимие, Islimyé) е вече центъръ на лива въ одринския вилаетъ²⁾.

„Slivno, пише Mostras, е заграденъ съ стѣни; сѣдалище е на лива подъ сѣщото име и брой 16,000 души“.

българската екзархия (за цѣлия санджакъ) 47800 христ. и 35000 мухамед, или обща цифра: 213066 християни и 64459 мухамедани (нуфуствата сж за население между 16 и 60 години и то само за мъжки полъ; ср интереснитѣ данни на Тепловъ и Будиловичъ, статист. таб. разпрѣд. Слав.).

Прѣзъ 1874 г. пространството на сливенския санджакъ било 67 □ географически мили (въ Helta von Samo: Die Völker des osm. Reiches, Wien, 1877, s. 32). Самиятъ градъ Сливенъ (Slivno, Islimie) броялъ 12919 немухамедани (българи, ерменци и еврей), 7184 мухамедани и 1074 цигани, или всичко 21168 души. Цѣлиятъ санджакъ, заедно съ каазитѣ (Сливенъ, Ямболъ, Карнобадъ, Нова-Загора, Айтосъ, Месемврия, Анхиало и Бургасъ) броялъ 87,601 жители. Въобще, даннитѣ у разнитѣ източници сж разни

Д-ръ Стамболски, познавачъ на турския езикъ и префектъ въ Сливенъ слѣдъ освобождението, разправя, че би могло да се намѣри нѣщо за Сливенъ въ историята на Джебедъ Паша (помакъ-ловчалия). За жалость, нищо друго не сме чували за тоя паметникъ. Г-нъ Стамболски е заварилъ въ града богата турска архива, относително администрацията и т. н. на Сливенъ, но сѣдбата ѝ е неизвѣстна; вѣроятно, прибавя той, е изгорена или разпиляна по нехайство. Извѣстно е, че турската днесъ библиотека въ Ц-дъ, ако можемъ употребѣи за единъ турски институтъ горния модеренъ терминъ, е затворена за широката, немухамеданска публика. Даже допушането въ нея на маджарския ученъ Вамбери, прѣзъ врѣмето когато трѣбаше да се възползува и нашето правителство, създаде на врѣмето си цѣло събитие.

¹⁾ Горнигъ данни се намиратъ у извѣстния турковѣдъ Бианки: le premier annuaire impérial, (салнаме) Paris. 1848. p. 35—36.

²⁾ Mostras C. Dict. géogr. St.-Petersb. 1873.